

Kedves Ballagó Diáktársaim!

Büszkén vállaltam ebben a tanévben a 11. évfolyam nevében ezt a megtisztelő feladatot, azonban nem is gondoltam, hogy ekkora fejtörést okoz majd. Hiszen egy búcsúbeszédéről van szó, tehát elvárás, hogy ne legyen túl hosszú, se túl nyálás/érzelgős, mégis olyan, ami örömmel tölt el titeket.

Régi arcok, régi kopott könyvek
Mosoly, derű néha fájó könnyek.
Múlik minden, rohannak az évek,
Búcsút intünk múltó diákévek.

El sem hiszitek, hogy e beszéd megírására készülve mennyi ehhez hasonló giccses és könnyfacsaró idézetet találtam. Nem hiszem azonban, hogy ez most a szomorkodás helye. Igaz, hogy a mai napon egy fejezet zárul le az életetekben, de egyben egy egészen újat kezdtek el. A legtöbb felnőtt a diákéveit tartja a legszebbnek, jövőre viszont egészen másfajta ifjúsági élményeket szerezhetnek még.

Most mindenki inkább ünnepel benneteket, mintsem búcsúztat, és nosztalgizunk, milyen is volt veletek ez a néhány év. Karinthy Frigyes gondolataival tudnám legjobban összefoglalni a lovassys diákságot, ezzel benneteket is:

"Mennyi szín és furcsaság
és élet mindez és mennyi
emlék és mennyi remény"
(Karinthy)

2014. szeptemberében érkeztek meg ehhez az új, és életre szóló emlékeket nyújtó állomáshoz. Az elmúlt 5 évben nektek köszönhetően nemcsak színesebbé váltak iskolánk hétköznapijai, de öregbítettétek annak hírnevét is. Pártjaitok indultak a diákhéten, kiemelném a Tündepártot, a GOT Pártot és a Pizsi-Partyt, akik jóvoltából mindenki örömét lelheti Kiss Zoltán tanár úr verseskötetében. Végül pedig a nyertes Agnee pártot, akik programjaikkal igyekeztek jó hangulatot teremteni a tavalyi tanévben.

A művészet is megállja itt a helyét. Elég, ha csak annyit említünk meg, hogy Helikon, ahol a Lovassy zenekara, kórusa és színpada lelkes tagjaiként értünk el szép eredményeket. A karácsonyi koncerteken és Alma Matereken is szívesen szerepeltetek, ahol az évfolyam tagjaiból alakult Corpo Rosso zenekar igencsak nagy kedvvel és sikerrel lépett fel.

És ha nem művészet, akkor sport. Iskolánk röplabda és kézilabda mind lány és fiú csapata évről évre sikeresen szerepelt megmérettetésein. A közös túságok mindig jó hangulatban teltek, akárcsak az éjszakai röplabdabajnokságok.

És nem utolsó sorban a tanulmányi eredmények mellett sem mehetünk el, akármilyen unalmasnak is tűnnek a hosszú listák. Már szinte mindenki számára természetes, mikor Rózsa néni elkezdi sorolni az OKTV eredményeket a nagyszüneti hirdetésben. Ennek okáért ezt nem teszem meg, biztos vagyok benne, hogy hallottatok egymás sikereiről, és együtt örültetek neki. (szünet)

Persze ezek mind tények, és nagyon büszkék lehetünk rájuk, mégis úgy hiszem, hogy a felejthetetlen élményeitek a közösség hozta, és persze ez fog a legjobban hiányozni. Osztálykirándulásaitok, a külföldi utazások, a baráti társaságok közös programjai az iskolán kívül vagy belül. Az évek alatt egyre szorosabb kötelék alakult ki nem csak osztályaitokban, de a többi évfolyammal is. A büfé előtti tolongás, lelkes beszélgetések a folyosón, közös edzések és próbák nagy nevetések közt. Nehéz arra gondolni, hogy a Lovassy-bál nyitótáncának gyönyörű párjai jövőre már egy másik keringőt máshol, másokkal táncolnak tovább. A következő hetekben üresebb és kevésbé hangos lesz ez az iskola nélkületek. Köszönjük a közös élményeket, mi és tanáraitok is szívesen viszontlátunk benneteket.

Szeretnék a többiek nevében is sok sikert kívánni az érettségihez és mindenhez, amit az élet még tartogat számotokra. És ne felejtsetek, hogy ide mindig visszavárnak.

Mórocza Fanni 11.D